

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy Milana Podhrázkého a soudců Petra Mikeše a Jitky Zavřelové v právní věci žalobkyně: **JUDr. L. S.**, zast. JUDr. Martinou Tesařovou, advokátkou se sídlem Hořelická 1230/39, Rudná, proti žalovanému: **Ministerstvo spravedlnosti**, se sídlem Vyšehradská 427/16, Praha 2, o žalobě na ochranu před nezákonným zásahem žalovaného, o kasační stížnosti žalobkyně proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 23. 10. 2024, čj. 8 A 33/2024-54,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **se odmítá**.
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.
- III. Žalobkyni **se vrací** zaplacený soudní poplatek za kasační stížnost ve výši 5 000 Kč, který bude vyplacen z účtu Nejvyššího správního soudu do 30 dnů od právní moci tohoto usnesení k rukám její zástupkyně JUDr. Martiny Tesařové, advokátky.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Žalobkyně u Městského soudu v Praze podala zásahovou žalobu týkající se absolvování zkoušky insolvenčního správce. Domáhala se, aby žalovanému bylo příkázáno uznat její písemnou zkoušku za úspěšně slouženou; a určení, že je nezákonným zásahem, když nebyla žalovaným nikterak informována o názoru hodnotitele ohledně nejednoznačného zadání případové studie. Městský soud shora označeným rozsudkem žalobu v první části zamítl jako nedůvodnou (§ 78 odst. 7 s. ř. s.), jelikož žalobkyně napadala výsledek zkoušky, podle městského soudu se ale mohla domáhat pouze zákonného průběhu zkoušky, nikoli změny jejího hodnocení. Ve vztahu k druhému namítanému zásahu, který měl spočívat v tom, že uchazeči předem neznají způsob hodnocení, městský soud žalobu odmítl podle § 46 odst. 1 písm. d) s. ř. s. jako nepřipustnou, jelikož se nejednalo o individualizovaný zásah vůči žalobkyni, ale vůči všem uchazečům.

[2] Proti tomuto rozsudku městského soudu podala žalobkyně (stěžovatelka) dne 13. 12. 2024 kasační stížnost.

[3] Nejvyšší správní soud se nejprve zabýval přípustností kasační stížnosti a shledal, že stěžovatelka podala kasační stížnost opožděně. Je tedy dán důvod k jejímu odmítnutí podle § 46 odst. 1 písm. b) s. ř. s. Z doručky založené ve spisu městského soudu totiž vyplývá, že zásilku obsahující napadený rozsudek doručoval soud do datové schránky zástupkyně stěžovatelky dne 25. 11. 2024 (pondělí). Zástupkyně stěžovatelky zásilku vyzvedla 27. 11. 2024 (doručenka připojená na č.l. 60 spisu městského soudu). V tento den jí tedy byl napadený rozsudek doručen (§ 42 odst. 1 s. ř. s. ve spojení s § 17 odst. 3 zákona č. 300/2008 Sb., o elektronických úkonech a autorizované konverzi dokumentů).

[4] Datum 27. 11. 2024 (středa) je současně den, kdy nastala skutečnost určující počátek lhůty pro podání kasační stížnosti podle § 40 odst. 1 s. ř. s. Lhůta pro podání kasační stížnosti činí dva týdny (§ 106 odst. 2 s. ř. s.). Konec této dvoutýdenní lhůty připadl podle § 40 odst. 2 s. ř. s. na den, který se svým pojmenováním shodoval se dnem určujícím počátek běhu lhůty, tedy na středu 11. 12. 2024. Nejpozději tohoto dne by tedy musela být kasační stížnost podána u soudu, nebo alespoň předána k poštovní přepravě ve smyslu výše citovaného § 40 odst. 4 s. ř. s.

[5] Kasační stížnost však stěžovatelka (její zástupkyně) podala skrze datovou schránku až v pátek 13. 12. 2024 (č.l. 3 spisu NSS). Kasační stížnost byla proto podána opožděně.

[6] Nad rámec výše uvedeného lze dodat, že Nejvyšší správní soud dal stěžovateli možnost se k údajům uvedeným na doručkách založených v soudních spisech vyjádřit. Nepřehlédl totiž, že stěžovatelka v kasační stížnosti uvedla, že rozsudek městského soudu jí byl doručen dne 2. 12. 2024. Stěžovatelka se však ke zjištěnému rozporu v datech ve stanovené lhůtě ani po jejím uplynutí nevyjádřila.

[7] Nejvyšší správní soud z výše uvedených důvodů kasační stížnost podle § 46 odst. 1 písm. b) ve spojení s § 120 s. ř. s. jako opožděnou odmítl.

[8] O nákladech řízení bylo rozhodnuto v souladu s § 60 odst. 3 ve spojení s § 120 s. ř. s., podle kterého nemá žádný z účastníků právo na náhradu nákladů řízení, byla-li kasační stížnost odmítnuta. Byl-li návrh na zahájení řízení před prvním jednáním odmítnut, soud vrátí z účtu soudu zaplacený poplatek (§ 10 odst. 3 věta třetí zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích; usnesení rozšířeného senátu NSS ze dne 25. 3. 2021, čj. 8 As 287/2020-33, č. 4170/2021 Sb. NSS). Proto soud stěžovateli vrací soudní poplatek ve výši 5 000 Kč zaplacený za kasační stížnost, ve lhůtě stanovené v souladu s § 10a odst. 1 zákona o soudních poplatcích k rukám její zástupkyně.

Poučení: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

8 As 272/2024-24

pokračování

V Brně 5. února 2025

Milan Podhrázký
předseda senátu